

та Кодекс України про адміністративні правопорушення досить багаті, щоб знайти для людини статтю. Наприклад, до непокірних можна застосувати, зокрема, ст. 342 Кримінального кодексу (опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу), за що загрожує штраф, піврічний арешт, обмеження волі на строк до 4-х років, або позбавлення волі на строк до 2-х років.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80>
2. Постанова Кабінету міністрів України « Про внесення змін до Порядку залучення працездатних осіб до суспільно корисних робіт в умовах воєнного стану» від 23.09.2014р. № 475 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP140480.html
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/page10>

ДЕМОКРАТИЗАЦІЯ КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ: ВІД ПЕРЕБУДОВИ ДО СЬОГОДЕННЯ

Мілаєва Д.О., студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.і.н., доцент, доцент кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС Хойнацька Л.М.

На початку 80-х років керівництво СРСР дійшло висновку, що радянську модель соціалізму необхідно лібералізувати, оскільки суспільно-політичне, економічне і культурне життя держави знаходились під жорстким тиском комуністичної ідеології. З приходом до влади М. Горбачова, розпочинається проведення реформ, спрямованих на демократизацію життя.

У 1989 р. ухвалено «Закон про мови в Українській РСР», яким було визначено, що українська мова є державною [1].

Після проголошення Україною незалежності здійснюється формування власної культурної політики. Верховна Рада у 1992 р. прийняла «Основи законодавства України про культуру», де було задекларовано основні принципи державної політики в галузі культури та створення фінансових умов її розвитку [2]. Також було організовано діяльність Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, одним із основних завдань якої є підтримка вітчизняних аудіовізуальних засобів масової інформації у їх становленні та розвитку [3]. У 2000 р. – Державну службу контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон. До відання служби віднесено державну експертизу культурних цінностей, повернення викрадених, незаконно вивезених і неповернутих творів мистецтва.

Ознакою культурного життя українського суспільства стало звільнення його від ідеологічних штампів, відкриття вільного доступу до широких пластів національної духовної спадщини та надбань світової культури.

На сучасному етапі в культурному житті України спостерігаються як позитивні, так і негативні тенденції. До позитивних тенденцій можна віднести демократизацію культурної сфери, появу нових суб'єктів культурного життя, виникнення недержавних культурологічних структур, поглиблення міжнародних культурних зв'язків.

Україна є місцем проведення сучасних конкурсів і фестивалів музики, виконавської майстерності, театру, образотворчого мистецтва, індустрії моди тощо. Уже традиційними стали конкурси молодих естрадних виконавців «Червона рута» і «Таврійські ігри». Відбувається значне пожвавлення художньо-виставкового життя. З'явилися численні державні та приватні галереї, проводяться різностильові мистецькі акції. Творчість багатьох українських художників та скульпторів отримала загальносвітове визнання.

До негативних тенденцій належать – комерціалізація культури, внаслідок чого ринок заповнений продукцією, що має невисоку художню цінність, проте є касовою; недостатня державна підтримка розвитку культури.

Так, вітчизняний кінематограф за останні роки внаслідок недостатньої державної підтримки опинився у вкрай важкому стані. У нових умовах потрібно здійснити структурну перебудову всієї галузі кінематографії, сформувати сучасні механізми фінансування національного кіновиробництва, створити стимулюючу законодавчу базу, відродити українську кіноархівну справу, побудувати стабільні зв'язки української кінематографії із світовим кінопроцесом.

Необхідно також вдосконалити систему культурного співробітництва із зарубіжними країнами на основі міжнародних договорів та прямих зв'язків з використанням тих можливостей, що їх надає участь України в міжнародних організаціях (Рада Європи, ЮНЕСКО, ІКОМ, ІКОМОС тощо).

Отже, в українському суспільстві все більше усвідомлюється, що культура є здобутком нації, адже вона зберігає й утверджує не тільки особистісне, але й національне існування. Перспективність розвитку культури залежить від свідомості українців, їх готовності до здійснення індивідуальних зусиль, які б сприяли збереженню культурної спадщини України та її подальшому розвитку.

Список використаних джерел:

1. Закон Української РСР «Про мови в Українській РСР» від 28.10.1989.
2. «Основи законодавства України про культуру» від 14.02.1992.
3. Закон України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» від 23.09.1997.

ПРОБЛЕМА БІДНОСТІ В УКРАЇНІ НА ЕТАПІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Сагач І.М., студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.і.н., доцент, доцент кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС Хойнацька Л.М.

Однією із найголовніших проблем України, яка потребує негайного вирішення є проблема бідності, що існує через нерівномірність в доходах та споживанні її громадян.

В Указі Президента України від 15 серпня 2001 р. бідність визначається «як неможливість унаслідок нестачі коштів підтримувати спосіб життя, притаманний конкретному суспільству в конкретний період часу» [1].

В Україні встановлений прожитковий мінімум не відповідає загальновизнаному у світі поняттю. Законом України «Про прожитковий мінімум» від 15.07.1999 року встановлено визначення прожиткового мінімуму.

Прожитковий мінімум - вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування (далі – набір продуктів харчування), а також мінімального набору непродовольчих товарів (далі – набір непродовольчих товарів) та мінімального набору послуг (далі – набір послуг), необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості. Прожитковий мінімум визначається нормативним методом у розрахунку на місяць на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення: дітей віком до 6 років; дітей віком від 6 до 18 років; працездатних осіб; осіб, які втратили працездатність.

В ч.4 ст.3 ЗУ «Про прожитковий мінімум» затверджено набори продуктів харчування та непродовольчих товарів і послуг для задоволення основних потреб громадянина.

Основними принципами формування набору послуг є: задоволення мінімальної потреби громадян у житлі, організації побуту, користуванні транспортом, закладами культури, у підтриманні зв'язку з навколишнім середовищем; задоволення потреби громадян у користуванні закладами освіти, охорони здоров'я; визначення житлово-комунальних послуг (по водопостачанню, теплопостачанню, газопостачанню, електропостачанню, водовідведенню, утриманню та експлуатації житла та прибудинкових територій, сміттєзбиранню, утриманню ліфтів) виходячи із соціальної норми житла та нормативів споживання зазначених послуг; урахування особливостей потреб осіб, які належать до різних соціальних і демографічних груп населення [2].

Згідно розрахунків ООН середня вартість проживання для однієї людини має становити 17 доларів на день. Наразі в Україні при прожитковому мінімумі 1216 грн., на людину припадає близько 3 доларів в день.

За даними трьох кварталів 2013 р. «лідером» за показником рівня бідності, визначеним за відносним критерієм, є Рівненська область – рівень бідності становить 49,1 %, що майже в 2 рази вище за середнє по країні значення. Високий рівень бідності зафіксований у Тернопільській (38,5%), Житомирській (38%) та Сумській (35,1%) областях. Суттєво вищий за середньоукраїнський рівень бідності у Кіровоградській (32,5%), Одеській (32,2%), Волинській (31,5%), Хмельницькій (31,5%), Херсонській (31%) та Івано-Франківській (29,6%) областях.